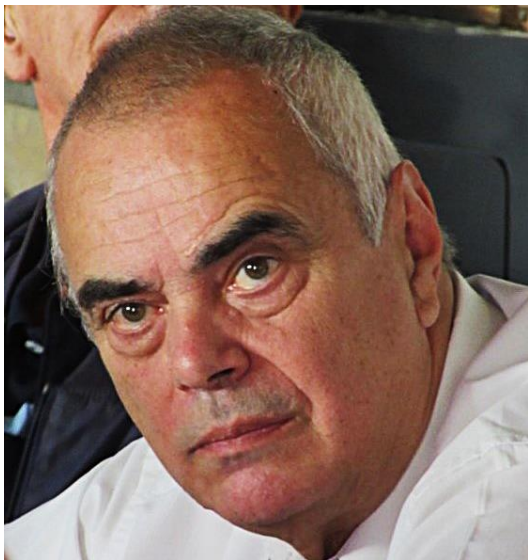

Nekrológ

1967-ben, a budapesti Műegyetem építőmérnöki diplomájával – mint beosztott mérnök – a Betonútépítő Vállalatnál talált magának munkát. A műszaki gyakorlatban megszerzett ismereteivel felvértezve 1972-ben a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóságon helyezkedett el, és különböző beosztásokban dolgozott. Jellemző, hogy a későbbi vízügyi igazgatók azon csoportjába tartozott, akik végigjárták a ranglétrát, és amikor igazgató lett teljes áttekinthetőséggel rendelkezett az irányítása alá tartozó szervezet munkájáról. Kezdetben a Főépítésvezetőségen dolgozott, mint építésvezető-főelőadó. Tehetsége és vezetői alkalmassága hamar kiderült és 1975. április 25-étől kinevezték az Igazgatóság I. sz. szakaszmérnökségének vezetőjévé. Óvatos szakember volt. Mielőtt a szokásos őszi felügyeleti bejárások az általa irányított területen megtörténtek volna, előzetesen végigjárta a védvonalat, valamennyi szakemberrel, gátörrel áttekintette, tisztázta a helyzetet. Tanácsot adott nekik, milyen problémákat tárnak a felügyelő hatósági emberek elé, s mi az, ami nem tartozik azokra. „Ha kérdeznek valamit, akkor az a legjobb, ha igennel, vagy nemmel felelünk. Ha bármi egyéb szövegbe belekezdünk, akkor már további kérdések várhatók, amiből ritkán jöhetünk ki jól!” Beosztottjai nyugodt, kompromisszumkereső embernek ismerték meg, aki még a feszült helyzetekben sem kiabált senkivel, hanem azon volt, hogy a kiadott feladat elvégzéséhez minden támogatást megadjon munkatársainak. Talán ennek is köszönhető, hogy viszonylag hamar, 1979. február 1-től feljebb lépett a ranglétrán és a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság termelési igazgató-helyetteseként 12 éven át az igazgatóság műszaki-operatív működéséért, a kivitelezési és fenntartási munkák megszervezéséért, valamint a végrehajtás ellenőrzéséért felelt. Ebben a beosztásában nem vonhatta ki magát a bős-nagymarosi vízlépcső építési munkáiból sem, hiszen azokban valamennyi dunai és egyes tiszai igazgatóságoknak is részfeladatai voltak. Beosztott helyt állt ezen a téren is, hiszen munkája szakmai meggyőződésével is egyezett. Tevékenysége és emberi

Kabay Sándor

(Kolozsvár, 1944. július 22. - Budapest, 2025. augusztus 28.)

magatartása eredményeként Kiváló Munkáért kitüntetésben részesült 1980-ban, majd 1988-ban is. 1982-ben az Országos Vízügyi Hivatal elnökétől az Elnöki Elismerést vehette át. Munkáját nem csak a vízügyi ágazat értékelte magas szinten, hanem szélesebb környezete is. Ezt bizonyítja, hogy a Főváros akkori vezetése 1979-ben Budapestért Kitüntető jelvényt adományozott részére.

A rendszerváltást követően a vízügyi szolgálaton belül valamennyi vízügyi igazgatót lemondatták és pályázatot írtak ki az igazgatói posztokra. Ennek eredményeként 1991. április 1-től kinevezték az KDVVIZIG igazgatójának, amely feladatát egészen 2009. május 31-ig, nyugdíjba vonulásáig ellátta. Kivételesnek tekinthető az ilyen hosszú időszak egy vízügyi igazgató életében, hiszen szakmai körökben köztudomású volt, hogy a budapesti igazgatók cserélődnek a leggyakrabban. Mint a KDVVIZIG vezetője nem volt könnyű helyzetben. Működésének ideje alatt – a vízügyi szolgálat utóbbi fél évszázados történetét tekintve – talán a legtöbb szervezeti változást kellett átélnie és végrehajtania. Kifelé talán kevésbé mutatta, de mindez nagyon megviselhette lelki és testi egészségét. A szakmai és vezetői lépcsőfokokat végigjárva, a teljes rendszert jól megismerve, igen nagy gyakorlati tapasztalattal és kiváló területismerettel rendelkezett mind az irányítás mind pedig a végrehajtás területéről – ami munkájában is naponta megmutatkozott. Nyugállományba vonulását követően, 2010-ben az ágazatot irányító miniszter a legmagasabb ágazati szakmai kitüntetéssel, a Vásárhelyi Pál-díjjal ismerte el munkásságát. Jellemző, hogy visszavonulása után is az árvízes időszakokban szükség volt szakmai tapasztalataira, így gyakran hívták vissza szakértőként a rendkívüli ár- és belvízes esetekben. Legutóbbi állami kitüntetését – nyolc évvel nyugdíjba vonulását követően – 2017-ben kapta, amikor a vízügyi ágazatban végzett több évtizedes, magas színvonalú szakmai munkája és példamutató vezetői tevékenysége elismeréseként a köztársasági elnök a Magyar Érdemrend polgári tagozatú lovagkeresztjét adományozta részére.

A vízügyi szolgálatban végzett feladatain túl, több mint két évtizeden keresztül külsős óraadó volt a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen.

Igen szerteágazó szakmai tevékenysége mellett jelentős időt és energiát fordított a karitatív tevékenységre is. Különös empátiával foglalkozott a szellemileg fogyatékos gyermekekkel, amely munkásságáért 2009-ben Arany Szív-díjban részesítette a százhalombattai „Sérültekért Alapítvány”.

Most, hogy végleg eltávozott körünkől, hiánya egyre inkább érződik mindannyiunkban, akik ismertük és elismertük teljesítményét, emberi magatartását.

Nyugodjék békében!

Fejér László